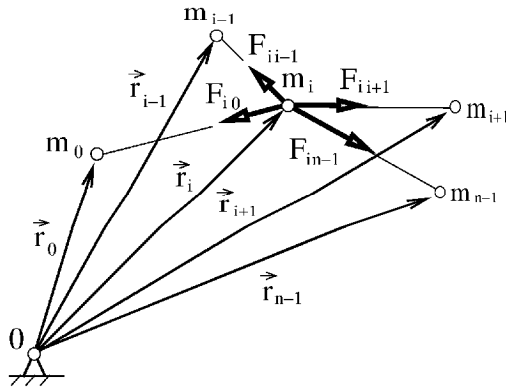

ÚLOHA VÍCE TĚLES V NEBESKÉ MECHANICE

SPECIFIKACE PROBLÉMU

Řešit úlohu n těles znamená nalézt pohyby (t.j. formulovat pohybové rovnice a nalézt jejich řešení) n hmotných bodů (resp. těles při zanedbání druhotné rotace), na které působí pouze vzájemné gravitační síly podle Newtonova gravitačního zákona.

Uvažujme n bodů o hmotnostech m_0, \dots, m_{n-1} , které se obecně pohybují a nepohyblivý

počátek 0 inerciální souřadnicové soustavy (viz obr.) časově proměnné polohové vektory bodů vzhledem k 0 označme $\mathbf{r}_0, \dots, \mathbf{r}_{n-1}$.

Na každý bod m_i ($i = 0, \dots, n-1$) působí přitažlivé gravitační síly \mathbf{F}_{ij} ($j = 0, \dots, i-1, i+1, \dots, n-1$) ostatních bodů.

ŘEŠENÍ

Označme polohový vektor j -tého bodu vzhledem k i -tému jako \mathbf{r}_{ij} . Pak zřejmě je

$$\mathbf{r}_{ij} = \mathbf{r}_j - \mathbf{r}_i. \quad (1)$$

Podle vektorového tvaru Newtonova gravitačního zákona (viz Úloha dvou těles) pro síly \mathbf{F}_{ij} platí $\mathbf{F}_{ij} = k \frac{m_i m_j}{r_{ij}^3} \mathbf{r}_{ij}$, kde k je univerzální gravitační konstanta a r_{ij} je velikost vektoru \mathbf{r}_{ij} (vzdálenost bodů m_i a m_j). Pohybová (vektorová) rovnice i -tého bodu má proto tvar

$$m_i \mathbf{a}_i = \sum_{\substack{j=0 \\ j \neq i}}^{n-1} \mathbf{F}_{ij} = k m_i \sum_{\substack{j=0 \\ j \neq i}}^{n-1} m_j \frac{\mathbf{r}_{ij}}{r_{ij}^3}, \quad i = 0, \dots, n-1.$$

Po krácení m_i dostáváme vztah pro vektor zrychlení i -tého bodu na základě poloh a hmotností ostatních bodů ve tvaru

$$\mathbf{a}_i = k \sum_{\substack{j=0 \\ j \neq i}}^{n-1} m_j \frac{\mathbf{r}_{ij}}{r_{ij}^3}, \quad i = 0, \dots, n-1. \quad (2)$$

Jedná se o $3n$ nelineárních diferenciálních rovnic druhého řádu pro neznámé $\mathbf{r}_i(t) = [x_i(t), y_i(t), z_i(t)]$, $i = 0, \dots, n-1$ funkce závislosti polohy i -tého bodu na čase např. ve vhodně zvolených kartézských souřadnicích x, y, z s počátkem v bodě 0 . Rovnicím (2) říkáme pohybové rovnice pro úlohu n těles v absolutních souřadnicích.

Nechť bod (těleso) m_0 je významné např. tím, že má ze všech největší hmotnost (Slunce pro planetární soustavu; Země pro Měsíc a další umělá tělesa v gravitačním poli Země).

Odvodíme pohybové rovnice, pro pozorovatele na pohybujícím se bodě m_0 . Označme $\dot{\mathbf{r}}_i = \dot{\mathbf{r}}_{0i}$ podle (1) polohový vektor bodu m_i vůči m_0 . Pišme rovnice (2) nejprve pro $i = 0$ a poté pro ostatní i . Dostaneme

$$\dot{\mathbf{r}}_0 = k \sum_{j=0}^{n-1} m_j \frac{\dot{\mathbf{r}}_{0j}}{r_{0j}^3} = k \sum_{j=0}^{n-1} m_j \frac{\dot{\mathbf{r}}_j}{r_j^3}, \quad (3)$$

$$\dot{\mathbf{r}}_i = k \sum_{\substack{j=0 \\ j \neq i}}^{n-1} m_j \frac{\mathbf{r}_{ij}}{r_{ij}^3} = k \left[m_0 \frac{\mathbf{r}_{i0}}{r_{i0}^3} + \sum_{\substack{j=1 \\ j \neq i}}^{n-1} m_j \frac{\mathbf{r}_{ij}}{r_{ij}^3} \right] = k \left[-m_0 \frac{\mathbf{r}_i}{r_i^3} + \sum_{\substack{j=1 \\ j \neq i}}^{n-1} m_j \frac{\mathbf{r}_{ij}}{r_{ij}^3} \right]. \quad (4)$$

Ve (4) jsme nejprve od n sčítanců oddělili sčítanec pro $j = 0$ a poté jsme uvážili, že $\dot{\mathbf{r}}_{i0} = -\dot{\mathbf{r}}_{0i} = -\dot{\mathbf{r}}_i$ podle (1). Odečtením rovnice (3) od (4) dostaneme

$$\dot{\mathbf{r}}_i - \dot{\mathbf{r}}_0 = \dot{\mathbf{r}}_{i0} = \dot{\mathbf{r}}_i = k \left[-m_0 \frac{\mathbf{r}_i}{r_i^3} + \sum_{\substack{j=1 \\ j \neq i}}^{n-1} m_j \frac{\mathbf{r}_{ij}}{r_{ij}^3} - \sum_{j=1}^{n-1} m_j \frac{\mathbf{r}_j}{r_j^3} \right]. \quad (5)$$

Zde jsme opět využili (1) spolu se zavedením jednoindexových vektorů $\dot{\mathbf{r}}_i$. Vydělme z posledního sčítance zvlášť i -tý člen. Dostaneme

$$\sum_{j=1}^{n-1} m_j \frac{\mathbf{r}_j}{r_j^3} = m_i \frac{\mathbf{r}_i}{r_i^3} + \sum_{\substack{j=1 \\ j \neq i}}^{n-1} m_j \frac{\mathbf{r}_j}{r_j^3}.$$

První sčítanec této rovnosti sdružíme s prvním sčítancem pravé strany v (5) a druhý sčítanec podobně s druhým v (5). Získáme (5) ve tvaru

$$\dot{\mathbf{r}}_i = k \left[-(m_0 + m_i) \frac{\mathbf{r}_i}{r_i^3} + \sum_{\substack{j=1 \\ j \neq i}}^{n-1} m_j \left(\frac{\mathbf{r}_{ij}}{r_{ij}^3} - \frac{\mathbf{r}_j}{r_j^3} \right) \right]$$

odkud

$$\dot{\mathbf{r}}_i + k(m_0 + m_i) \frac{\mathbf{r}_i}{r_i^3} = k \sum_{\substack{j=1 \\ j \neq i}}^{n-1} m_j \left(\frac{\mathbf{r}_{ij}}{r_{ij}^3} - \frac{\mathbf{r}_j}{r_j^3} \right) \quad i = 1, \dots, n-1. \quad (6)$$

Jedná se o $3 \cdot (n-1)$ diferenciálních rovnic 2. řádu pro neznámé $\dot{\mathbf{r}}_i(t) = [\mathbf{x}_i(t), \mathbf{h}_i(t), \mathbf{z}_i(t)]$, $i = 1, \dots, n-1$ funkce závislosti relativní polohy i -tého bodu vůči (pohybujícímu se) bodu m_0 např. ve zvolených kartézských souřadnicích $\mathbf{x}_i, \mathbf{h}_i, \mathbf{z}_i$ s počátkem v m_0 . Těmto rovnicím říkáme pohybové rovnice pro úlohu n těles v relativních souřadnicích. Všimněme si, že levá strana (6) (anulovaná) by byla pohybovou rovnicí pro problém dvou těles m_0 a m_i (keplerovskou). Pravá strana v (6) vyjadřuje tzv. rušivé zrychlení ostatních $n-2$ těles. Speciální případ pro úlohu 3 těles: Rovnice (6) pro $i = 1$ a $i = 2$ pak dává

$$\dot{\mathbf{r}}_1 + k(m_0 + m_1) \frac{\mathbf{r}_1}{r_1^3} = k m_2 \left(\frac{\mathbf{r}_{12}}{r_{12}^3} - \frac{\mathbf{r}_2}{r_2^3} \right),$$

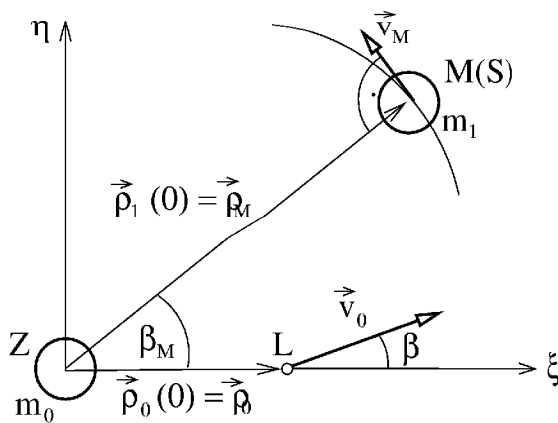
$$\ddot{\mathbf{r}}_2 + k(m_0 + m_2) \frac{\mathbf{r}_2}{r_2^3} = k m_1 \left(\frac{\mathbf{r}_{21}}{r_{21}^3} - \frac{\mathbf{r}_1}{r_1^3} \right). \quad (7)$$

.Pro praxi důležitý je případ tzv. omezené úlohy tří těles, kdy předpokládáme, že $m_2 \rightarrow 0$ (uměle vyrobené kosmické těleso vůči Zemi a Měsíci, event. Slunci zanedbatelné hmotnosti). Pak (7) přejde do tvaru

$$\begin{aligned} \ddot{\mathbf{r}}_1 + k(m_0 + m_1) \frac{\mathbf{r}_1}{r_1^3} &= 0, \\ \ddot{\mathbf{r}}_2 + k m_0 \frac{\mathbf{r}_2}{r_2^3} &= k m_1 \left(\frac{\mathbf{r}_{21}}{r_{21}^3} - \frac{\mathbf{r}_1}{r_1^3} \right). \end{aligned} \quad (8)$$

První rovnice (8) je pak keplerovská rovnice pro těleso m_1 při umístění pozorovatele do centra m_0 . Druhá rovnice (8) je rovnice pro minitělesko ovlivněná rušivým zrychlením tělesa m_1 na pravé straně.

Nejpoužívanější matematický model (8) je pro těleso m_0 coby Zemi, těleso m_1 coby Měsíc (eventuálně Slunce) a těleso m_2 coby umělá družice (kosmická raketa). Jestliže ji navedeme do roviny dráhy Měsíce kolem Země, bude se v této rovině trvale pohybovat, protože se zachovává celkový moment hybnosti ke středu hmotnosti soustavy. Model (8) pak tvoří dvě diferenciální rovnice 2. řádu pro neznámou vektorovou funkci $\mathbf{r}_1(t) = [x_1(t), h_1(t)]$, popisující polohu

tělesa m_1 (Měsíce) v rovině pohybu \hat{xh} dané středem centra (Země) a naváděcími rychlostmi a neznámou vektorovou funkci $\mathbf{r}_2(t) = [x_2(t), h_2(t)]$ popisující polohu tělesa m_2 (družice) v téže rovině, vždy vůči středu centra (Země). Osu x souřadnicové soustavy volíme tak, aby procházela bodem navedení tělesa m_2 (viz obr.). Zřejmě je

$$\mathbf{r}_{21} = \mathbf{r}_1 - \mathbf{r}_2 = [x_1 - x_2, h_1 - h_2],$$

$$r_i = \sqrt{x_i^2 + h_i^2}, \quad i = 1, 2, \quad r_{21} = r_{12} = \sqrt{(x_1 - x_2)^2 + (h_1 - h_2)^2}.$$

Vektorové diferenciální rovnice (8) pak přejdou do (dvojnásobného počtu) skalárních diferenciálních rovnic tvaru

$$\begin{aligned} \ddot{x}_1 + k(m_0 + m_1) \frac{x_1}{\sqrt{(x_1^2 + h_1^2)}^3} &= 0, \\ \ddot{h}_1 + k(m_0 + m_1) \frac{h_1}{\sqrt{(x_1^2 + h_1^2)}^3} &= 0, \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \mathbf{x}_2 + k m_0 \frac{x_2}{\sqrt{(x_2^2 + h_2^2)^3}} &= k m_1 \left\{ \frac{x_1 - x_2}{\sqrt{[(x_1 - x_2)^2 + (h_1 - h_2)^2]^3}} - \frac{x_1}{\sqrt{(x_1^2 + h_1^2)^3}} \right\}, \\ \mathbf{x}_2 + k m_0 \frac{h_2}{\sqrt{(x_2^2 + h_2^2)^3}} &= k m_1 \left\{ \frac{h_1 - h_2}{\sqrt{[(x_1 - x_2)^2 + (h_1 - h_2)^2]^3}} - \frac{h_1}{\sqrt{(x_1^2 + h_1^2)^3}} \right\}. \end{aligned}$$

Při označení funkcí $x_1 = x_1$, $h_1 = x_2$, $x_2 = x_3$, $h_2 = x_4$ a zavedení funkcí $x_{4+i} = \mathbf{x}_i$, $i = 1, \dots, 4$, lze soustavu čtyř rovnic druhého řádu převést na soustavu osmi rovnic prvního řádu tvaru

$$\mathbf{x}_i = x_{4+i},$$

$$\mathbf{x}_{2+i} = x_{6+i},$$

$$\mathbf{x}_{4+i} = -k(m_0 - m_1) \frac{x_i}{\sqrt{(x_1^2 + x_2^2)^3}},$$

$$\mathbf{x}_{6+i} = -k m_0 \frac{x_{2+i}}{\sqrt{(x_3^2 + x_4^2)^3}} + k m_1 \left\{ \frac{x_i - x_{2+i}}{\sqrt{[(x_1 - x_3)^2 + (x_2 - x_4)^2]^3}} - \frac{x_i}{\sqrt{(x_1^2 + x_2^2)^3}} \right\}, \quad i = 1, 2.$$

Tento tvar lze napsat formálně vektorově jako

$$\dot{\mathbf{x}} = \mathbf{f}(\mathbf{x}).$$

S tvarem funkce $\mathbf{f}(\mathbf{x}) = [f_1(\mathbf{x}), \dots, f_8(\mathbf{x})]^T$ vstoupíme do software v MATLABu a pro řešení soustavy diferenciálních rovnic využijeme procedury ODE23 nebo ODE45. Počáteční podmínky $\mathbf{x}(0) = [x(0), \dots, x_8(0)]^T$ budou následující:

1. Polohové pro těleso m_1 (Měsíc)

$$x_1(0) = x_1(0) = r_M \cos b_M; \quad x_2(0) = h_1(0) = r_M \sin b_M.$$

Parametry r_M a b_M je určena poloha Měsíce (tělesa m_1) v čase $t = 0$ - viz obr. (tedy v okamžiku navedení družice m_2)

2. Polohové pro těleso m_2

$$x_3(0) = x_2(0) = r_0; \quad x_4(0) = h_2(0) = 0.$$

Parametrem r_0 je určena vzdálenost bodu navedení družice od středu centra (Země)

3. Rychlostní pro těleso m_1

$$x_5(0) = \dot{x}_1(0) = v_M \cos\left(\frac{p}{2} + b_M\right); \quad x_6(0) = \dot{x}_2(0) = v_M \sin\left(\frac{p}{2} + b_M\right).$$

Parametrem v_M je určena (okamžitá) rychlost Měsíce (tělesa m_1) vůči centru. Sčítanec $\frac{p}{2}$ v argumentu goniometrických funkcí znamená, že rychlost je (přibližně) kolmá na průvodič.

4. Rychlostní pro těleso m_2

$$x_7(0) = \dot{x}_2(0) = v_0 \cos b ; \quad x_8(0) = \dot{x}_2(0) = v_0 \sin b .$$

Parametry v_0 a b je určen vektor $\dot{\mathbf{r}}_0$ naváděcí rychlosti družice (tělesa m_2).

Poznámky:

1) Má-li být simulace reálná, je časová základní jednotka (sekunda) příliš malá.

Zavedeme proto nezávisle proměnnou t jako $t = \frac{t}{t_k}$, kde t je původní časová

proměnná v sekundách a t_k konstanta udávající kolik sekund mají nové časové jednotky. Např. je-li t v hodinách, je $t_k = 3600$, je-li t ve dnech, je $t_k = 86400$. Pro každou diferencovatelnou funkci f potom platí

$$\frac{df}{dt} = \frac{df}{dt} \cdot \frac{dt}{dt} = \frac{1}{t_k} \frac{df}{dt} .$$

Místo časových derivací $\frac{dx_i}{dt} = \dot{x}_i$ do levých stran diferenciálních rovnic dosazujeme

$$\frac{1}{t_k} \frac{dx_i}{dt} = \frac{1}{t_k} x'_i .$$

2) Vytkneme-li na pravých stranách diferenciálních rovnic veličinu $k m_0$, objeví se ve

druhých sčítancích poměr hmot $\frac{m_1}{m_0} = p$. Pro modelovou úlohu Země – Měsíc – malé

těleso je $\frac{m_1}{m_0} = 0,0123$ (Měsíc je 81,3 krát lehčí než Země). Parametr $K = k m_0$ má

pro Zemí hodnotu $K = 6,67 \cdot 10^{-11} \cdot 5,97 \cdot 10^{24} = 3,98 \cdot 10^{14} m^3 / s^2 = 3,98 \cdot 10^{-4} Mm^3 / s^2$. Zavedeme-li

konstantu K číselnou hodnotou $3,98 \cdot 10^{-4}$, vyjadřujeme vzdálenosti (polohové souřadnice, jež jsou výsledkem řešení soustavy diferenciálních rovnic) v megametrech.

3) Hodnoty r_M a v_M vyskytující se v počátečních podmínkách pro těleso m_1 (Měsíc) lze volit (pokud neznáme přesnější hodnoty) jako střední vzdálenost Země-Měsíc a střední rychlost pohybu Měsíce kolem Země pro případ kruhové dráhy. Tyto parametry jsou $r_M = 384 Mm$, $v_M = 1,022 \cdot 10^{-3} Mm / s$.

4) Pro případ modelu Slunce-Země-malé těleso by bylo $p = 3 \cdot 10^{-6}$ (Slunce je 330 000 krát hmotnější než Země); $K = 6,67 \cdot 10^{-11} \cdot 5,97 \cdot 10^{24} \cdot 330000 = 1,34 \cdot 10^{20} m^3 / s^2 =$

$= 134 Mm^3 / s^2$. Počáteční podmínky r_M a v_M pro Zemí lze volit opět ve tvaru střední vzdálenosti Slunce-Země a střední rychlosti Země kolem Slunce pro případ její kruhové dráhy. Pak je $r_M = 149600 Mm$, $v_M = 0,0298 Mm / s$.